

Dostluk, kardeşlik, talebelik

Ermenek'ten Aysel Yıldız: “26. Mektubun 10. Meselesinde geçen ‘dostluk, kardeşlik ve talebelik’ makamlarını örnekleriyle açıklar mısınız?”

Dostluk, kardeşlik ve talebelik ünvanları Risâle-i Nur’a yakınlık derecemizin ölçütleri olarak Risâle-i Nur’a girmiştir. Yirmi Altıncı Mektubun Onuncu Meselesinde izah edildiği şekliyle dostluk, Risâle-i Nur’lara ve Risâle-i Nur hizmetine ciddî taraftar olmayı, haksızlığa, bid’alara ve dalâlete kalben taraftar olmamayı gerektiriyor. Risale-i Nur dostu, Risâle-i Nurlardan istifade etmeye çalışan kimsedir.

Kardeşlik, Risâle-i Nur’un neşrine ve insanlara ulaştırılmasına ciddi biçimde çalışmayı, bununla beraber farz namazlarını kılmayı, kebair denilen büyük günahlardan sakınmayı gerektirir. Bu tanımla Risâle-i Nur dairesinde bir kardeş, günahlara karşı takvayı esas alır, farz namazlarını kılar, sünnet-i Seniyyeyi elden geldiğince yaşar ve Risâle-i Nur hizmetinin seyircisi değil, bizzat ve şevkle içinde yer alıcısıdır.

Talebelik ise, Risale-i Nur’u kendi malı gibi, kendi kimliği ve kişiliği gibi kabul etmeyi ve ona bu kabul içinde sahip çıkmayı, hayatının en mühim vazifesini Risâle-i Nur hizmeti bilmeyi gerektirir.

Takvaya ve salih amele göre bu tanımları açarsak: Dost, hakkı benimseyen, hakkın üstünlüğünü isteyen, dalaleti sevmeyen, dalaletin yenilmesini isteyenidir. Kardeş Allah’ın emirlerini yapan, yasaklarından kaçınan ve nur hizmetine elinden geldiğince yardım edendir. Talebe ise, farzları yapıp, haramlardan uzak durmakla birlikte, hayatını nur hizmetine adayan, kendini nur hizmetine vakfeden kimsedir.

Risâle-i Nur hizmetine göre bu tanımları açacak olursak: Dost Risâle-i Nur hizmetine taraftar olanâ€¦ Kardeş, Risâle-i Nur hizmetinin bir ucundan tutan, elinden geldiğince hizmetini esirgemeyenâ€¦ Talebe ise, Risale-i Nur hizmetini varlık sebebi sayan kimsedir. Yahut: Dost, Risale-i Nur hizmetini benimseyenâ€¦ Kardeş, Risâle-i Nur hizmetini benimsemekle beraber ona gönülden destek ve katkı verenâ€¦ Talebe ise, Risâle-i Nur hizmetini hayatının biricik gayesi bilen, onun için yaşayan, onun için nefes alıp veren kimsedir denebilir.

Afyon Ağır Ceza Hâkimliğinde kendisine: “Sen Risâle-i Nur’un talebesi imişsin?”

denilen Zübeyir Gündüzalp, hâkime şöyle cevap veriyor: “Bediüzzaman Said Nursî gibi bir dâhinin şakirdi olmak liyakatini kendimde göremiyorum. Eğer kabul buyururlarsa iftiharla ‘Evet, Risale-i Nur şakirdiyim’ derim.”

Aynı müdafaanın devamında Merhum Zübeyir Gündüzalp’ın şu ifadelerinde talebeliğin niteliklerini çok net görebiliyoruz: “Büyük bir üstadın eserlerinden müstefid olmayı lütuf buyuran Cenab-ı Hakk’a hamd ü senalar ederim... İman, İslâmiyet dersi alarak büyük faidelere nailiyetime sebep olan bir üstadı, bütün ruh u canımla medyunum. Senelerden beri sıkıntılar içerisinde eser yazarak gençliğimizi komünizm yemi olmakla ebedî haps-i münferidliğe mahkûm edilmekten kurtaran bir müstakim üstad için senelerce dünya hapsinde kalmağa hazırım.

“Yirmi seneden beri milyonlarla insana din, iman, İslâmiyet, fazilet dersi veren ve onları dinsizlikten muhafaza eden Kur’ân tefsiri Risale-i Nur uğrunda idam edileceksem, sehpayı ‘Allah Allah.. Ya Resulallah’ sedaları ile koşarak gideceğim. Komünizme kapılıp dininden çıkan, ebedî felâketlere yuvarlanan ve vatan haini olarak kurşuna dizdirecek cürümlerden gençlerimizi koruyan Risâle-i Nur uğrunda kurşunla öldürüleceksem, o kurşunlara çekinmeden göğsümü gereceğim. Üstadım Bediüzzaman için hançerlerle parçalanırsam etrafa sıçrayacak kanlarımın ‘Risâle-i Nur! Risâle-i Nur!’ yazmasını Rabbimden niyaz ediyorum.”¹

Bediüzzaman Hazretleri kendi şahsî niteliklerinden “insanlığı” cihetiyle dostun, “kulluğu” cihetiyle kardeşin ve “Kur’ân-ı Hakim’in hizmetkârlığı” cihetiyle de talebenin kendisiyle alâkadar olduğunu bildiriyor.

Bu alâkadarlıklar derece derece Bediüzzaman’ın duâsına mazhar olmayı da gerektiriyor. Dostun farzları kılması ve büyük günahlardan kaçınması şartıyla “din kardeşi” sıfatıyla duâsında dâhil olduğunu bildiren Bediüzzaman, kardeşi birkaç defa “ismiyle ve sûretiyle” duâsında dâhil olduktan sonra “umum kardeşler” için yaptığı duânın içerisine dahil ettiğini, talebenin ise “her sabah ismiyle ve bazen hayaliyle yanında hazır bulunarak” duâsında dâhil olduğunu müjdeliyor.²

Dipnotlar:

1- Şuâlar, s. 847- 854

2- Mektûbât, s. 575, 576